

יח יבִּשׁוּ וַיִּבְהֲלוּ עָדֵי עַד וַיַּחֲפְרוּ וַיֹּאבְדוּ: יח וַיִּדְעוּ כִּי אַתָּה שְׁמֶךָ יְהוָה
לְבַדְּךָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ:

זוהר תהלים

זה יאמר לה' אני - זה חננניה. וזה יקרא בשם יעקב - זה מישאל. וזה יכתב ידו לה' ובשם ישראל יכנה - זה עזריה. באותה שעה כנס הקדוש ברוך הוא את הפמליא שלו, ואמר להם: באיזה דבור מאותם הדבורים שאמרו אלה השלשה אציל אותם? פתחו ואמרו, (תהלים סג) וידעו כי אתה שמך ה' לבדך עליון על כל הארץ.

באותה שעה אמר הקדוש ברוך הוא לכסא: כסא שלי, באיזה דבור

מאותם הדבורים אציל את אותם הצדיקים? אמר לו: באותו הדבור שכלם צחקו עליו אציל אותם, לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו. כמו שעמד יעקב אצל אברהם באש, יקום עכשו אצל אלה. זהו שכתוב, כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה יבוש יעקב וגו'. מהבושה של הליצנות. שנינו, כל אותם שצחקו מהדבור הזה, נשרפו באותה אש, והרג אותם שביב של אש. מה הציל את אלה? על שהיו מתפללים לפני הקדוש ברוך הוא ומיחדים שמו פראוי, ועל שמיחדים שמו פראוי, נצלו מאותה אש יוקדת.

לעבודתו. וסוד הדבר - פיון שאברהם התעורר לרדף אחריהם, אז אלהים אל דמי לך, עד שהכל נקשר לאברהם. וכשהכל נקשר לאברהם, אז נשברו כל המלכים מלפניו, כמו שאמרנו, שכתוב ימינך ה' תרעץ אויב וגו'.

מה הציל את אלה? על שהיו מתפללים לפני הקדוש ברוך הוא ומיחדים שמו פראוי ועל שמיחדים שמו פראוי נצלו מאותה אש יוקדת

וידעו כי אתה שמך ה' וגו' (פג, יט): [זוהר ח"ג פ' אחרי מות (דף ט"ז)] אלא כך שנינו, בשעה הזו שנכתפו לפל באש, כל אחד הרים קולו ואמר אל כל אותם עמים ומלכים ושרים. חנניה אמר, (תהלים קיח) ה' לי לא אירא מה יעשה לי אדם ה' לי בעזרי ואני אראה כשנאי טוב לחסות בה' וגו'. מישאל פתח ואמר, (ירמיה ל) ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה' וגו' כי אתך אני נאם ה' להושיעך כי אעשה וגו'. באותה שעה ששמעו כלם את שם יעקב, תמהו וצחקו בליצנות. עזריה פתח ואמר, (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. זהו שכתוב, (ישעיה מד) זה יאמר לה' אני וגו'.